

2. Teine väide, mis käsitleb ELTL artikli 107 lõike 3 punkti b rikkumist:

— Komisjon ei kaalunud asjaolu, et BPP-le antud riigigarantiid õigustab ELTL artikli 107 lõike 3 punkt b, mis viitab abile, mis on suunatud „mõne liikmesriigi majanduses tõsise häire kõrvaldamiseks”.

3. Kolmas väide, mis käsitleb ilmset hindamisviga seoses asjaolude ja nendega seotud ELTL artikli 107 lõike 1 rikkumisega:

— Komisjon tegi asjaolude põhjal vale järelduse ega võtnud arvesse eelkõige seda, et BPP enam ei toiminud ja et garantii eesmärk oli üksnes anda vajalik rahastamine, et täita teatud kohustusi, mis eelnesid garantii andmise kuupäevale. Kõnealune garantii ei andnud BPP-le mingit eelist, ei mõjutanud liikmesriikidevahelist kaubandust, ei moonutanud konkurentsi, ega suutnud ka selliseid tagajärgi tekitada, mistõttu ei saa seda lugeda siseturuga kokkusobimatuks.

4. Neljas väide, mis käsitleb ELTL artikli 108 lõike 2 rikkumist:

— Vaidlustatud otsus määras väidetava abi, mis ei ole ühisturuga kokkusobimatu, tagastamise pelgalt menetluslikel põhjustel. Tagastatava summa arvutamise meetod ei järginud komisjoni suunistes kehtestatud põhimõtteid.

5. Viies väide, mis käsitleb hea halduse põhimõtte rikkumist:

— Komisjon kehtestas ülemäärase ja ilma õigusliku aluseta nõude, milleks oli Portugali kohustus teatada garantii pikendamise samadel tingimustel, mida tuleb uuest abist teatamise korral täita.

6. Kuues väide, mis käsitleb õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtete rikkumist:

— Vaidlustatud otsus rikub õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtteid, kuna selles määratakse väidetava abi tagastamine.

7. Seitsmes väide, mis käsitleb võrdse kohtlemise õiguse rikkumist:

— Vaidlustatud otsus rikub õigust võrdsele kohtlemisele, kuna käesolevat juhtumit käsitleti võrreldavatest olukordadest erinevalt.

15. septembril 2011 esitatud hagi — Ühendkuningriik versus EKP

(Kohtuasi T-496/11)

(2011/C 340/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: barrister K. Beal ja Treasury Solicitor S. Ossowski)

Kostja: Euroopa Keskpank

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Euroopa Keskpanka (EKP) 5. juuli 2011. aasta dokument Eurosystem Oversight Policy Framework of the European Central Bank (Euroopa Keskpanka (EKP) eurosüsteemi järelevalvepoliitika raamistik) ⁽¹⁾ osas, milles see näeb ette asukohapoliitika kohaldamise keskse vastaspoollega arveldussüsteemidele, kes asuvad eurosüsteemi mittekuluvates liikmesriikides.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et

— EKP-l puudus pädevus vaidlustatud akti avaldamiseks: see ei ole üldse tema pädevuses või siis oleks tulnud vastu võtta seadusandlik akt, näiteks nõukogu või EKP enese määrus.

2. Teine väide, et

— vaidlustatud akt kehtestab kas *de jure* või *de facto* asukohtade eurodes arveldustoiminguid teha soovivatele kesksetele vastaspooltele, kelle päevane tehingumaht ületab teatava künnise. Vaidlustatud akt rikub ELTL artikleid 48, 56 ja/või 63, või vähemalt mõnda nimetatud artiklitest, kuna:

a) euroalasse mittekuluvates liikmesriikides, nagu näiteks Ühendkuningriigis, asuvad kesksed vastaspoolde on kohustatud oma haldus- ja kontrollikeskused üle viima eurosüsteemi kuuluvatesse liikmesriikidesse. Samuti on nad sunnitud end uuesti asutama juriidiliste isikutena, keda tunnustab teise liikmesriigi sisene õigus;

b) juhul kui niisugused kesksed vastaspoolde ei vaheta oma asukohta nagu nõutud, keelatakse neile juurdepääs eurosüsteemi kuuluvate liikmesriikide finants-turgudele, nii et nad kas ei saa juurdepääsu samadel tingimustel, nagu saavad neis riikides asuvad kesksed vastaspoolde, või nad ei saa üldse juurdepääsu;

⁽¹⁾ ELT L 159, 17.6.2011, lk 95.

- c) niisugused mitteresidentidest kesksed vastaspoolde ei ole õigustatud kasutama EKP või eurosüsteemi kuuluvate riikide keskpankade pakutavaid võimalusi kas samadel tingimustel või üldse mitte;
- d) selle tulemusel saab niisuguste kesksete vastaspoolte võime pakkuda klientidele Euroopa Liidus arveldusteeneid eurodes olema kas piiratud või koguni täielikult keelatud.

3. Kolmas väide, et

— vaidlustatud akt rikub ELTL artiklit 101 ja/või 102, loetuna koos ELTL artikliga 106 ja ELL artikliga 13, kuna:

- a) sisuliselt nõuab see, et kõik teatavast summast suuremad eurodes tehtavad arveldustoimingud peaks tegema euroalasse kuuluvast liikmesriigis asuv keskne vastaspool;
- b) sisuliselt suunab see euroala riikide keskpanku mitte juhtima eurodes olevaid ning selles otsuses olevast künnisest suuremaid reserve euroalasse mittekuuluvates liikmesriikides asuvatele kesksetele vastaspooltele.

4. Neljas väide, et

— nõue, mille kohaselt euroalasse mittekuuluvad kesksed vastaspoolde peavad hakkama tegutsema teistsuguse juriidilise isikuna ja teises asukohas, kujutab endast otsest ja vahetat riikkondsusel põhinevat diskrimineerimist. See riivab ka EL-is kehtivat võrdsuse üldpõhimõtet, kuna erinevates liikmesriikides asuvaid keskseid vastaspooli koheldakse erinevalt, ilma et selleks oleks mingit objektiivset põhjust.

5. Viies väide, et

— võtmata enda tõendamiskoormist tõendamaks, et niisuguste piirangute kehtestamiseks puudub üldine huvi (kui EKP soovib erandit kehtestada, siis ta peab ise selle vajalikkust tõendama) väidab Ühendkuningriik, et avalikul huvil põhinev mis tahes põhjendus, mille EKP võib esitada, ei vasta proportsionaalsuse nõudele, kuna kontrolli liidus, kuid väljaspool euroala asuvate finantsinstitutsioonide üle saab teostada ka vähem piiravate meetmete abil.

26. septembril 2011 esitatud hagi — Sanofi Pasteur MSD versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Mundipharma (põimuvad lindid)

(Kohtuasi T-502/11)

(2011/C 340/59)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sanofi Pasteur MSD SNC (Lyon, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid T. de Haan ja P. Péters)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Mundipharma AG (Basel, Šveits)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 22. juuli 2011. aasta otsus (asi R 1904/2010-4);

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: teine menetluspool apellatsioonikojas.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: põimuvaid linte kujutav kujutismärk kaupadele klassis 5 — ühenduse kaubamärgitaotlus 5164561.

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: hageja.

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: prantsuse kaubamärgiregistreeing 94500834 põimuvaid linte kujutavale kujutismärgile kaupadele klassis 5; rahvusvaheline kaubamärgiregistreeing 620636 põimuvaid linte kujutavale kujutismärgile kaupadele klassis 5; rahvusvaheline kaubamärgiregistreeing 627401 põimuvaid linte kujutavale kujutismärgile kaupadele klassis 5.

Vastulause osakonna otsus: lükata vastulause tervikuna tagasi.

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldumata.

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 76 ja artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine, kuna apellatsioonikoda eksis leides, et varasemate kaubamärkide tugevale eristusvõimele apellatsioonikoja menetluses enam ei viidatud ega hinnanud nõuetekohaselt segijamise tõenäosust.

(¹) Avaldatud EKP veebilehel 5. juulil 2011.